

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. ledna 2016 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Plhy a soudců Mgr. Josefa Havlíka a JUDr. Jiřího Kroupy odvolání poškozených V [redacted] K [redacted], nar. [redacted], M [redacted] K [redacted], nar. [redacted], P [redacted] K [redacted], nar. [redacted], a nezletilého J [redacted] P [redacted], nar. [redacted], proti rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 19. 10. 2015 č.j. 3T 136/2015-290 a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek částečně **zrušuje** ve výrocích, jimiž byli podle § 229 odst. 1 tr.ř. poškození V [redacted] K [redacted], nar. [redacted], P [redacted] K [redacted], nar. [redacted], a nezletilý J [redacted] P [redacted], nar. [redacted], odkázání s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, a ve výroku, jímž byl podle § 229 odst. 2 tr.ř. poškozený M [redacted] K [redacted], nar. [redacted], odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, a podle § 259 odst. 3 tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný J [redacted] P [redacted] je podle § 228 odst. 1 tr.ř. **povinen zaplatit** na náhradě nemajetkové újmy poškozeným:

- V [redacted] K [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], částku 1.200.000,- Kč,
- P [redacted] K [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], částku 1.200.000,- Kč,
- M [redacted] K [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], částku 1.200.000,- Kč,

- nezletilému J. P. nar. , trvale bytem , částku 500.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškození V. K. , nar. , P. K. , nar. , M. K. , nar. 1. , a nezletilý J. P. , nar. , **o d k a z u j í** se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 19. 10. 2015 č.j. 3T 136/2015-290 byl obžalovaný J. P. uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a za to byl odsouzen podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání třiceti šesti měsíců, přičemž podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen a byla stanovena zkušební doba v trvání čtyřiceti osmi měsíců. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání šedesáti měsíců. Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozeným Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky částku 129.362,32 Kč na náhradě škody a M. K. částku 29.973,- Kč na náhradu škody, přičemž poškozený M. K. byl podle § 229 odst. 2 tr.ř. se zbytkem nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 1 tr.ř. byli poškození V. K. , P. K. , M. F. , M. F. , J. F. , J. K. a nezletilý J. P. odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný uvedeného přečinu dopustil tím, že dne 13. 7. 2014 kolem 10:15 hodin jel jako řidič automobilu zn. Chrysler Town Country, RZ , po místní komunikaci ve směru od obce Libkovice na obec Bošov, kde v mírném stoupání na přímém úseku z nezjištěných příčin vyjel vlevo do protisměrného jízdního pruhu, kde se čelně střetl s protijedoucím osobním automobilem zn. Škoda Octavia, RZ , který řídil V. K. , nar. , který při nehodě utrpěl řadu těžkých se životem neslučitelných zranění a byl na místě mrtev, stejná zranění utrpěla i jeho spolujezdkyně Z. F. , nar. , která rovněž na místě nehody zemřela, těžká zranění utrpěla i spolujezdkyně obžalovaného,

nezletilá A■■■■ P■■■■, nar. ■■■■, dcera obžalovaného, která seděla na zadním sedadle, tato těmto zraněním dne 13. 7. 2014 ve 12:15 hodin ve Fakultní nemocnici Plzeň podlehla.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě poškození V■■■■ K■■■■, M■■■■ K■■■■, P■■■■ K■■■■ a nezletilý J■■■■ P■■■■ odvolání, které odůvodnili prostřednictvím svých zmocněnců. Odvolání směřují proti výrokům o náhradě škody, jejichž prostřednictvím byli poškození V■■■■ K■■■■, P■■■■ K■■■■ a nezletilý J■■■■ P■■■■ podle 229 odst. 1 tr.ř. odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a poškozený M■■■■ K■■■■ byl podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkázán se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškození V■■■■, M■■■■ a P■■■■ K■■■■ se neztotožňují s odůvodněním napadeného rozsudku v té části, kde soud prvního stupně uvádí, že nároky poškozených není schopen v rámci adhezního řízení posoudit, neboť se v souhrnu jedná o desítky milionů, a současně by bylo nutno provádět poměrně rozsáhlé dokazování, jež by výrazně přesáhlo možnosti trestního řízení. Pokud by se totiž přistoupilo na toto odůvodnění, pak by se zřejmě vždy, při takovýchto následcích, které byly způsobeny přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, a za současného stavu právní praxe nemohli poškození domoci náhrady škody – nemajetkové újmy v rámci adhezního řízení, neboť vždy se bude jednat o rozsáhlejší dokazování, než je tomu u majetkové újmy. Poškození souhlasí s tím, že je třeba, v přiměřeném čase, rozhodnout o vině obžalovaného, avšak nikoliv na jejich úkor. Současný stav neustálené právní praxe a neexistence téměř ještě žádné judikatury v obdobných případech nemohu být důvodem toho, že se v trestním řízení nebudou soudy zabývat nároky poškozených, a budou je odkazovat na řízení ve věcech občanskoprávních. Soudy jsou těmi institucemi, které mají vytvářet právní praxi a následnou judikaturu k současné platné právní úpravě pro náhradu majetkové a nemajetkové újmy. Poškození současně zdůrazňují, že sám obžalovaný neměl žádné námítky proti uplatněné výši majetkové škody a nemajetkové újmy; naopak při hlavním líčení konaném dne 19. 10. 2015 soudu prvního stupně sdělil, že má uzavřenu pojistnou smlouvu s dostatečně velkým pojistným plněním pro případ takovéto události, a to v řádu 100 mil. Kč. Zároveň uvedl, že informoval o věci svoji pojišťovnu, a ta čeká na rozhodnutí soudu.

V další části odvolání poškození shodně podotýkají, že jsou děti zemřelého V██████████ K██████████, když tento byl sám vdovec. Všichni tři jsou nezaopatření a studující, dva z nich, a to M██████████ a P██████████ K██████████, byli, v době ztráty otce, ještě nezletilí. Mají právo domoci se odškodnění za ztrátu svého otce, na kterého byli odkázáni výživou, v přiměřeném čase. Jedním z důvodů je například i jejich možnost pokračovat dál ve studiích, na které je třeba finančních prostředků, ale i z důvodů nákladů na samotný běžný život (bydlení, stravování, oblékání apod.). Poškození zároveň vytýkají soudu prvního stupně, že nerozhodl ani o jejich nárocích ve smyslu § 2966 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy jde o náhradu za výživu při usmrcení, a to ve výši 66.000,- Kč u V██████████ K██████████, ve výši 108.000,- Kč u P██████████ K██████████ a ve výši 72.000,- Kč u M██████████ K██████████. Podle mínění poškozených jde o částky, které jsou náhradou, kterou by jejich otec, pokud by žil, mohl podle rozumného očekávání svým synům na nákladech na výživu poskytovat. V závěru svých odvolání potom poškození V██████████ K██████████, M██████████ K██████████ a P██████████ K██████████ navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výrocích o náhradě škody, kterými byli poškození V██████████ K██████████ a P██████████ K██████████ podle 229 odst. 1 tr.ř. odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a poškozený M██████████ K██████████ byl podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkázán se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, podle § 258 odst. 1 písm. f) tr.ř. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému rozhodnutí, nebo ve věci rozhodl sám. Před zahájením veřejného zasedání u odvolacího soudu pak poškození svá odvolání redukovali v tom směru, že mají výhrady pouze k tomu, že jim nebyla přiznána náhrada škody ve formě nemajetkové újmy.

Poškozený nezletilý J██████████ P██████████ v podaném odvolání namítá, že soudem prvního stupně tvrzená okolnost "že soud není schopen posoudit", není důvodem pro odkázání poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních. Takový důvod trestní řád v ustanovení § 229 odst. 1 nezná. Podle názoru poškozeného není odůvodněno, proč jej soud prvního stupně s nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. On sám rozhodně nenavrhol, aby obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě nemajetkové újmy v "řádově desítkách milionů". Připojil se totiž k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1.000.000,- Kč. Poškozený se domnívá, že soud prvního stupně vzhledem k tomu, že má vinu obžalovaného za prokázanou, a on utrpěl újmu následkem trestného činu, měl obžalovanému uložit, aby mu nahradil nemajetkovou újmu buď v plné výši, nebo alespoň zčásti. Na základě shora rozvedeného poškozený v závěru odvolání

navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že je mu obžalovaný povinen nahradit nemajetkovou újmu ve výši 1.000.000,- Kč.

Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací přezkoumal podle ustanovení § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

V řízení předcházejícím vydání napadeného rozsudku byla dodržena všechna příslušná procesní ustanovení trestního řádu, a to nejen ta, jimiž je zabezpečeno uplatnění práva obžalovaného na obhajobu, ale i ta, která ukládají soudu povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí.

Soud prvního stupně nepochybil, když po provedeném hlavním líčení uznal obžalovaného J. P. vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť bylo prokazatelně zjištěno, že jmenovaný jinému z nedbalosti způsobil smrt, a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. V tomto směru je tedy možno považovat rozhodnutí soudu prvního stupně za správné a v souladu se zákonem, když samotný obžalovaný, ale ani státní zástupce proti těmto závěrům neměli žádné výhrady.

Na straně druhé se už ale odvolací soud neztotožnil s postupem soudu prvního stupně, který poškozené V. K., M. K., P. K. a nezletilého J. P. odkázal s uplatněnými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Tento svůj postup soud prvního stupně odůvodnil tím, že nároky poškozených není schopen v adhezním řízení posoudit, neboť se jedná o řádově desítky milionů korun, přičemž k tomu je nezbytné provést poměrně rozsáhlé dokazování (výslechy, zprávami, doložením již realizovaných plnění ze zákonného pojištění vozidla i dalších pojistek poškozených), jež by výrazně přesáhlo možnosti trestního řízení. Uvedené úvahy však nemohou obstát. Podle § 229 odst. 1 tr.ř. není-li podle výsledků dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení podklad nebo bylo-li by pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení třeba provádět další dokazování, jež přesahuje potřeby trestního stíhání a podstatně by je protáhlo, soud odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních. Z pohledu

tohoto zákonného ustanovení tedy nelze odkázat poškozeného s uplatněným nárokem na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy na řízení občanskoprávní jen s poukazem na rozsah uplatněných nároků na náhradu škody. Tvzení soudu prvního stupně o tom, že "není schopen posoudit", není důvodem pro odkázání poškozených na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť takovýto důvod ustanovení § 229 odst. 1 tr.ř., jak bylo výše konstatováno, vůbec nezná. Takto soudem prvního stupně zvolená argumentace svědčí spíše o neprofesionálním přístupu senátu Okresního soudu v Lounech v dané věci, kdy nelze přehlédnout, že už dopředu zcela rezignoval na provádění jakýchkoliv důkazů v souvislosti s uplatněnými nároky poškozených, a prakticky se jen schoval za obecnou formulaci, že je nezbytné provádět poměrně rozsáhlé dokazování, které by výrazně přesáhlo možnosti trestního řízení. Při zobecnění takového postupu soudu prvního stupně by se poškození nemohli domoci náhrady škody – nemajetkové újmy v adhezním řízení prakticky nikdy, protože zřejmě vždy, při takovýchto následcích, které byly způsobeny přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 tr. zákoníku, lze předpokládat, že půjde o rozsáhlejší dokazování. Navíc poškození V. K., M. K., P. K., ani nezletilý J. P. nenavrhovali, aby byla obžalovanému uložena povinnost k náhradě nemajetkové újmy v "řádově desítkách milionů", jak o tom v odůvodnění napadeného rozsudku hovoří soud prvního stupně, nýbrž se domáhali náhrady nemajetkové újmy v jednotkách milionů, konkrétně bratři K. shodně každý po 4.000.000,- Kč a nezletilý J. P. 1.000.000,- Kč.

V daném případě tak byly dle názoru odvolacího soudu splněny podmínky pro vyslovení povinnosti obžalovaného k náhradě nemajetkové újmy u všech shora vyjmenovaných poškozených, kteří se se svými nároky na náhradu škody připojili řádně a včas, jak to má na mysli ustanovení § 43 odst. 3 tr.ř., když soud prvního stupně rozhodl odsuzujícím rozsudkem, nemajetková újma byla jednotlivým poškozeným způsobena v příčinné souvislosti s tím skutkem vykazujícím znaky trestného činu, jehož spácháním byl obžalovaný uznán vinným, o nemajetkové újmě lze v adhezním řízení rozhodovat, uplatněné nároky mají podklad v příslušném hmotně právním předpisu a nebyla dána existence jiné zákonné překážky, která by bránila uplatnění nároků poškozených na náhradu nemajetkové újmy.

Soud prvního stupně pochybil, když shora naznačeným způsobem nepostupoval, a odvolacímu soudu za situace, kdy napadený rozsudek ve výrocích o vině a trestu již nabyl právní moci, nezbylo, než aby sám k odvolání

poškozených V [redacted] K [redacted], M [redacted] K [redacted], P [redacted] K [redacted] a nezl. J [redacted] P [redacted] o nárocích těchto poškozených na náhradu nemajetkové újmy rozhodl.

Odvolací soud vzal za podklad pro své rozhodnutí výpovědi V [redacted] K [redacted], M [redacted] K [redacted], P [redacted] K [redacted], J [redacted] O [redacted], V [redacted] O [redacted], P [redacted] K [redacted] a nezletilého J [redacted] P [redacted], které vyslechl v průběhu veřejného zasedání v procesním postavení svědků, jakož i důkazy listinné v podobě potvrzení o studiu bratrů K [redacted], rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o přiznání sirotčích důchodů bratrům K [redacted] a jejich výše, i daňové přiznání jejich otce, zemřelého V [redacted] K [redacted], za zdaňovací období roku 2013 a za období od 1. 1. 2014 do 13. 7. 2014 a potvrzení jeho zaměstnavatele, společnosti AQ SPOL, s.r.o., za rok 2014.

Z výpovědi bratrů K [redacted] shodně vyplynulo, že do okamžiku předmětné dopravní nehody žili se svým otcem V [redacted] K [redacted] ve společné domácnosti, on se o ně staral dobře, živil je, snažil se jim nahradit jejich matku, která jim v roce 2000 zemřela, vykonával všechny běžné činnosti spojené s chodem domácnosti. Po smrti jejich otce se jejich rodinná situace výrazně zhoršila, musí se o sebe postarat sami, v podstatě si každý žije sám za sebe. S faktem, že otec tragicky zemřel při dopravní nehodě, se do dneška nevyrovnali, bylo jim líto, že o otce přišli, měli ho rádi. Bratři K [redacted] potvrdili, že od obžalovaného obdrželi dopis, ale neakceptovali nabídku obžalovaného, který se s nimi chtěl sejít a nabízel jim finanční kompenzaci. To, že obžalovanému byl uložen podmíněný trest odnětí svobody, chápou jako nedostatečný trest, představovali si, že obžalovaný půjde do vězení.

Z výpovědi svědka J [redacted] V [redacted], dědy poškozených bratrů K [redacted], vyplynulo, že žili s otcem až do jeho smrti společně, on se o ně po smrti jejich matky staral sám, snažil se ji nahradit, finančně syny zabezpečoval. Svědek potvrdil, že po smrti otce poškozených to už není "ono", došlo ke zhoršení jejich finanční situace, všichni se musí uskrovnit v jídle, v oblékání apod. Podle názoru svědka otec chlapcům z výchovného hlediska chybí, když něco řekl, tak to fungovalo. Podle mínění svědka jeho vnuci smrt otce nesli těžce, plakali a on je musel utěšovat. Občas je to po této stránce špatné i dnes. Vnučkám se podle svědka zdál trest uložený obžalovanému jako nedostatečný.

Svědky V [redacted] V [redacted], teta poškozených V [redacted] K [redacted], M [redacted] K [redacted] a P [redacted] K [redacted], uvedla, že se jednalo o standardní rodinu, kdy

švagr, co se týče starosti o domácnost, nahradil zemřelou manželku, vztahy se syny měl dobré, oni nesli smrt otce těžce, myslí si, že dodnes nejsou s jeho smrtí vyrovnání. Obžalovaný je kontaktoval, oni ale nechtěli dopis číst a odnesli ho své zmocněnkyni.

Z výpovědi svědkyně P. K., matky poškozeného nezletilého J. P., je zřejmé, že vztah J. se sestrou A. byl hezký, měli se moc rádi, byli si blízcí. Když se dozvěděl, že sestra při dopravní nehodě zahynula, plakal, byl v šoku. Svědkyně se synem o tom hodně mluvila, snažila se mu to vysvětlit.

Svěděk, nezletilý J. P. uvedl, že se mu po sestře moc stýská, měli dobrý vztah a měli se rádi.

Z potvrzení o studiu bylo zjištěno, že poškození P. K. a M. K. byli v době dopravní nehody, a i nyní jsou studenty. Poškozený P. K. studoval od 1. 9. 2012 tříletý učební obor na SOS a SOU Roudnice nad Labem, který ukončil dne 15. 6. 2015, od 1. 9. 2016 studuje dále na téže škole dvouleté nástavbové studium s maturitou, obor provozní technika. Poškozený M. K. je od 1. 9. 2012 dosud studentem střední školy Vyšší odborná škola obalové techniky - Střední škola ve Štětí, obor informační technologie, nyní navštěvuje 4. ročník. Poškozený V. K. ve školním roce 2013/2014 nestudoval, nyní však studuje SOŠ a SOU v Roudnici nad Labem, kdy od 1. 9. 2014 nastoupil do 2. ročníku učebního oboru – karosář. Nyní je ve 3. ročníku tohoto učebního oboru.

Z rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení Praha vyplynulo, že poškozený V. K. pobírá sirotčí důchod po matce ve výši 3.099,- Kč měsíčně a po otci sirotčí důchod 6.667,- Kč měsíčně, celkem tedy částku ve výši 9.766,- Kč. Poškození M. a P. K. pobírají shodně sirotčí důchod po matce ve výši 3.191,- Kč měsíčně a po otci sirotčí důchod ve výši 6.627,- Kč měsíčně, tedy každý částku ve výši 9.858,- Kč.

Z daňových přiznání a zprávy zaměstnavatele je patrné, že zemřelý V. K. byl až do 1. 3. 2014 osobou samostatně výdělečně činnou a jeho průměrný měsíční příjem činil přibližně 17.000,- Kč měsíčně. Podnikání ukončil, resp. přerušil ke dni 1. 3. 2014 z ekonomických důvodů. Od 1. 3. 2014 byl otec poškozených bratrů K. zaměstnán u společnosti AQ SPOL, s.r.o., se sídlem v Roudnici nad Labem, a jeho průměrný měsíční příjem činil cca 21.300,-

Kč.

Podle § 3079 odst. 1 občanského zákoníku právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle dosavadních právních předpisů. Podle § 3079 odst. 2 občanského zákoníku, nerozhodne-li soud ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona o náhradě škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, může na návrh poškozeného člověka, jsou-li pro to mimořádné důvody hodné zvláštního zřetele (§ 2 odst. 3), přiznat poškozenému i náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona.

S ohledem na ustanovení § 3072 odst. 2 občanského zákoníku dospěl odvolací soud k závěru, že v případě poškozených V██████████ K██████████, M██████████ K██████████, P██████████ K██████████ i nezletilého J██████████ P██████████ jsou splněny podmínky pro aplikaci nového občanského zákoníku z důvodu existence mimořádných důvodů hodných zvláštního zřetele. Tyto mimořádné okolnosti představují v případě poškozených bratrů K██████████ smrt jejich otce V██████████ K██████████, který byl pro ně v době svého úmrtí jediným rodičem, když matka jim zemřela již dne 5. 10. 2000, a v případě nezletilého J██████████ P██████████ smrt sestry A██████████ P██████████, jež pro něho byla jediným sourozencem. Bylo by s mírou vysoké pravděpodobnosti možné očekávat, že sociální vztahy bratrů K██████████ s jejich otcem, stejně jako sociální vztahy mezi sourozenci P██████████ by pokračovaly a rozvíjely by se po dobu nejméně 23 následujících let (ohledně rodiny K██████████) a po dobu nejméně 62 následujících let (ohledně sourozenců P██████████), vyjde-li se z údajů Českého statistického úřadu o průměrné délce dožití u obyvatel v České republice, která u mužů činí 75,8 let a u žen 81,7 let.

Podle § 2959 občanského zákoníku při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

Odvolávací soud tedy vzhledem k výše uvedenému stanovil náhradu nemajetkové újmy poškozeným V██████████ K██████████, M██████████ K██████████, P██████████ K██████████ a nezletilému J██████████ P██████████ podle zásad slušnosti.

Při usmrcení osoby blízké je vnímána intenzita nepříznivého následku jako objektivně velmi vysoká, neboť se jedná o následek nereparovatelný, obsahující prvek nečekanosti. Lze důvodně předpokládat, že celková doba působení nepříznivého následku zásahu do osobnostních práv pozůstalých bratrů K [redacted] i nezletilého J [redacted] P [redacted] bude dlouhá, byť je časově přesněji blíže neurčitelná. Přestože zákon blíže nespecifikuje, které okolnosti usmrcení mají být zvláště soudem posuzovány v případě stanovení výše náhrady nemajetkové újmy, a každý případ se skutkově liší, lze z dosavadní rozhodovací praxe soudů dovodit kritéria, která je třeba zohlednit, a to jednak okolnosti na straně poškozených V [redacted] K [redacted], M [redacted] K [redacted], P [redacted] K [redacted] a nezletilého J [redacted] P [redacted], a jednak okolnosti na straně obžalovaného.

Okolnostmi na straně uvedených poškozených jsou zejména intenzita vzájemných vztahů otce V [redacted] K [redacted] s jeho syny V [redacted], M [redacted] a P [redacted], respektive mezi sourozenci J [redacted] a A [redacted] P [redacted] jejich věk, otázka hmotné závislosti a morální zadostiučinění ve formě právního postihu obžalovaného (míněna trestněprávní sankce).

Co se týče intenzity vzájemných vztahů otce V [redacted] K [redacted] s jeho syny V [redacted], M [redacted] a P [redacted], respektive mezi sourozenci J [redacted] a A [redacted] P [redacted], z dokazování provedeného ve veřejném zasedání vyplynulo, že v obou případech se jednalo o vztah harmonický, láskyplný a po všech stránkách emočně oboustranně naplněný.

Odvolací soud rovněž hodnotil věk pozůstalých V [redacted] K [redacted], M [redacted] K [redacted], P [redacted] K [redacted], a jejich otce, zemřelého V [redacted] K [redacted], i věk nezletilého pozůstalého bratra, poškozeného nezletilého J [redacted] P [redacted] a jeho zemřelé sestry, A [redacted] P [redacted]. Poškození bratři K [redacted] dosáhli v době dopravní nehody necelých jednadvaceti let, respektive necelých osmnácti let, jejich zemřelý otec věku necelých padesáti tří roků. Poškozený nezletilý J [redacted] P [redacted] dosáhl v době dopravní nehody necelých čtrnácti let, jeho zemřelá sestra A [redacted] pak necelých dvanácti let. U osob bratrů K [redacted] je ztráta jejich otce, stejně jako u poškozeného nezletilého J [redacted] P [redacted] ztráta jeho sestry, trvalá a trýznivá. Poškození bratři K [redacted] a nezletilý J [redacted] P [redacted] nemohou dále naplňovat svůj život ve vztahu k jedinému rodiči, respektive k jedinému sourozenci, kdy by bylo možné očekávat rozvíjení jejich vztahů, po dobu nejméně 23 následujících let (ohledně rodiny K [redacted]) a po dobu nejméně 62 následujících let (ohledně sourozenců P [redacted]).

Dále odvolací soud hodnotil otázku hmotné závislosti poškozených synů V██████████, M██████████ a P██████████ K██████████ na zemřelém otci V██████████ K██████████, přičemž uzavřel, že tato je zcela evidentní, neboť všichni tři jsou nezaopatření a studující, dva z nich, a to M██████████ a P██████████ K██████████, byli, v době ztráty otce, ještě nezletilí a byli studenty.

Hmotná závislost nezletilého J██████████ P██████████ na jeho sestře, zemřelé A██████████ P██████████, nebyla z pochopitelných důvodů jejich věku shledána.

Pokud jde o otázku morálního zadostiučinění, to se poškozeným shodně dostává tím, že obžalovaný byl v dané trestní věci pravomocně uznán vinným, byť poškození V██████████ K██████████, M██████████ K██████████ a P██████████ K██████████ se s podmíněným trestem odnětí svobody, který byl obžalovanému uložen, neztotožňují, neboť jej pokládají za nepřiměřeně mírný.

Okolnostmi na straně obžalovaného jsou zejména míra zavinění obžalovaného, jeho postoj, dopad do sféry obžalovaného i jeho majetkové poměry.

Při hodnocení míry zavinění obžalovaného odvolací soud vycházel z toho, že obžalovaný nese výlučnou odpovědnost za způsobení dopravní nehody a jejích následků. Na straně druhé však nelze přehlédnout, že se jedná o nedbalostní trestný čin, u obžalovaného, coby řidiče motorového vozidla, nebylo zjištěno, že by byl před jízdou ovlivněn alkoholem či drogami, sám se věnoval řízení vozidla, což samozřejmě hovoří o mírnější formě zavinění.

Postoj obžalovaného ve vztahu ke spáchané trestné činnosti je smířlivý, po dopravní nehodě se písemně obrátil na poškozené bratry K██████████ s omluvou a nabídkou osobního setkání a náhrady škody, což ale zůstalo ze strany poškozených bez jakékoliv odezvy.

Při hodnocení dopadu události do sféry obžalovaného musela být zhodnocena skutečnost, že na následky jím způsobené dopravní nehody zahynula jeho dcera A██████████.

Odvolací soud se také zabýval majetkovými poměry obžalovaného, kdy na podkladě úplného výpisu z obchodního rejstříku a náhledem do katastru nemovitostí bylo zjištěno, že se jedná o osobu majetnou, neboť je jediným

vlastníkem společnosti [REDACTED], a kromě toho výlučně vlastní nemovitost, konkrétně dům v obci [REDACTED].

Po zhodnocení všech shora rozvedených hledisek odvolací soud na základě dostupných důkazů dospěl k závěru, že je adekvátním odškodněním poškozených V [REDACTED] K [REDACTED], M [REDACTED] K [REDACTED], P [REDACTED] K [REDACTED] a nezletilého J [REDACTED] P [REDACTED] stanovení nemajetkové újmy, a to v případě každého z bratrů K [REDACTED] v částce 1.200.000,- Kč a v případě nezletilého J [REDACTED] P [REDACTED] v částce 500.000,- Kč. Pokud pak všichni jmenovaní poškození požadovali zaplatit částky přesahující výši v odvolacím řízení zjištěné nemajetkové újmy, byli odvolacím soudem odkázáni podle § 229 odst. 2 tr.ř. se zbytky uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Ze všech shora rozvedených důvodů Krajský soud v Ústí nad Labem, jako soud odvolací, z podnětu odvolání poškozených V [REDACTED] K [REDACTED] M [REDACTED] K [REDACTED], P [REDACTED] K [REDACTED] a nezletilého J [REDACTED] P [REDACTED] podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr.ř. napadený rozsudek částečně zrušil ve výrocích, jimiž byli podle § 229 odst. 1 tr.ř. poškození V [REDACTED] K [REDACTED], P [REDACTED] K [REDACTED] a nezletilý J [REDACTED] P [REDACTED] odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, a ve výroku, jímž byl podle § 229 odst. 2 tr.ř. poškozený M [REDACTED] K [REDACTED] odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, a za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. ve věci znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, přičemž ve zbývajících výrocích zůstal napadený rozsudek již beze změny.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

P o u č e n í o d o v o l á n í :

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat **d o v o l á n í**. Dovolání **m ů ž e** podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený **m ů ž e** podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se **n e p o v a ŷ u j e** za dovolání, byť by tak bylo označeno. Dovolání **l z e** podat ve lhůtě **dvou (2) měsíců** od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Lounech). O podaném dovolání

rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání **m u s í** obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr.ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání **l z e** měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Náklady trestního řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč**.

V Ústí nad Labem dne 27. ledna 2016

Za správnost vyhotovení:
Hana Bláhová

Mgr. Tomáš P l h a v.r.
předseda senátu